

36. møde.

Onsdag den 10. januar 1973 kl. 13.30.

Formanden: Den 30. december 1972 afgik medlem af folketinget, forhenværende minister Henry Christensen ved døden kun 50 år gammel.

Vi vidste alle, at Henry Christensen i den forløbne sommer havde gennemgået en alvorlig operation, men nærede dog et håb om, at han kunne komme sig og atter indtage sin plads her i tinget. Han nåede imidlertid ikke at komme helt til kræfter, og efter hans fornyede hospitalsindlæggelse i november måned svandt håbet.

Henry Christensen var født i København som søn af automobilforhandler Carl Christensen. Efter studentereksamen studerede han jura og blev cand. jur. i 1948. Han valgte derefter vejen som sagfører og blev landsretssagfører i 1953. Fra 1959 til 1970 og på ny fra 1971 var han radaktør af Dagbladet, Roskilde.

Helt fra de unge år var Henry Christensen stærkt interesseret og engageret i politik. Han var næstformand for Venstres Ungdoms Landsorganisation fra 1946 til 1948 og formand fra 1948 til 1951.

I 1953 indvalgte han i folketinget som repræsentant for venstre i Frederiksborg amtskreds.

Ligesom i sit tidligere politiske arbejde gjorde han sig også i folketinget stærkt gældende i kraft af sin store indsigt, navnlig i

økonomiske spørgsmål. Han var i besiddelse af stor arbejdsevne og altid vel forberedt. Som debattør i folketinget formåede han at trække problemerne skarpt op. Han blev sit partis politiske ordfører i 1968 — samme år som VKR-regeringen blev dannet. Denne regering var for Henry Christensen et betydningsfuldt udtryk for det samarbejde mellem de tre partier, som han med utrættelig iver arbejdede for at fremme.

Han var loyal i al sin færd og blev mødt med tillid i alle kredse, og han var en naturlig og resultatrig formidler af politiske modsetninger. Det følte som ganske naturligt, at han i 1970 efterfulgte Peter Larsen som landbrugsminister. Skønt han ikke tidligere i særlig grad havde beskæftiget sig med landbrugets problemer, lykkedes det ham hurtigt at sætte sig ind i disse og i kraft af sin autoritet at skabe respekt om sin regering som erhvervets minister. Efter at regeringen var gået af i 1971, vendte han tilbage til sit hverv som partiets politiske ordfører.

Trods det store arbejdspress og det ansvar, som hans politiske virke medførte, havde Henry Christensen som menneske en afslappet, glad og ligefrem fremtræden. Han skabte glæde og munterhed omkring sig, når han deltog i uhøjtideligt samvær med andre mennesker.

Ikke alene for hans parti, men for os alle i folketinget og for hele det politiske liv er Henry Christensens bortgang et stort tab. Vi vil mindes Henry Christensen som et levende og åbent menneske og som en indflydelsesrig politiker, hvis virke alt for tidligt blev bragt til afslutning.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).